her har antaget, den lige Arbejdspræstation, i adskillige Tilfælde er uanvendelig. *Bedømmelsen af den Maade, paa hvilken de forskellige udfylder deres Stillinger, beror paa et rent Skøn og først i dets lange Løb paa Resultaterne af den paagældendes Virksomhed.* Vi maa da utvivlsomt opgive at gennemføre Undersøgelsen fra det givne Udgangspunkt for disse Stillingers Vedkommende. Det vil saa godt som aldrig være muligt at faa skønnet saa upartisk, at der kan bygges noget derpaa. Men den Dag Kvinden rykker ind i Dommersædet, vil hun sikkert ogsaa faa samme Løn som Manden. Den kvindelige Arbejdsløshedskasse-Inspektrice har samme Løn som en mandlig Efterfølger af Th. Sørensen vilde have faaet. — Dette Problem spiller heller ikke saa stor en praktisk Rolle; det er saa lille et Tal af Stillinger det drejer sig om — men det er ganske vist de bedste.

Jo længere vi rykker ned ad Rangstigen, des bedre bliver Grundlaget for at bedømme de Ydelser, som de forskellige præsterer i deres Stillinger. For det første bliver Arbejdet mere og mere mekanisk og ensartet, bestaar i visse ejendommelige Funktioners regelmæssige Udøvelse og kan da bedre vurderes. Dernæst bliver der flere og flere Stillinger og Personer at sammenligne og alene de mange Tilfælde giver større Mulighed for Sammenligning. Det er selvfølgelig lettere at sammenligne to Postekspedienters Arbejde end to Generaldirektørers; det kan ikke siges at være nogen uløselig Opgave at skaffe en nogenlunde paalidelig Bedømmelse af mandlige og kvindelige Post-, Jernbane-, Telegraf- og Toldfunktionærers almindelige Præstationer, deres Udfyldelse af Stillingen. Endmere bliver dette Tilfældet, naar Talen er om de helt underordnede Stillinger; Vanskelighederne vil aldrig høre op, men Grundlaget bliver bredere og bredere og derfor ogsaa sikrere og sikrere. En Tjenestepiges Præstationer vil de fleste føle sig kaldede til at kunne bedømme — om Dommen altid vil blive tilfredsstillende fra et mere almindeligt Synspunkt, kan vel betvivles; men Opgaven lader sig sikkert løse. For Undersøgelse af Forholdet mellem det mandlige og kvindelige Tyende bliver der nu ikke ret megen Brug. For Hustyendets Vedkommende er Kvinderne saa godt som eneraadende og for Erhvervstyendets Vedkommende er Beskæftigelserne som Regel ganske forskelligartede. Enkelte Sammenligninger vil dog kunne anstilles: kvindelige Opvartere og mandlige, Malkepiger og Malkekarle.

Det er et stort og broget Arbejdsfelt, der aabner sig for Forskerne her. I det store og hele ser jeg ingen anden Vej at slaa ind paa end *Enkêtens.* Egentlig Statistik lader sig næppe lave over Mænds og Kvinders Evne til at udfylde samme Stilling; men *Dansk Kvindesamfund maatte kunne spørge Stats- og Kommunaladministrationen, de store private Selskabers Styrelser om Mændenes og Kvindernes Evne til at udfylde samme Stilling.* Jo mere *specificeret* man spørger, des bedre Svar faar man, og *Spørgeskemaernes Affattelse* bliver derfor en Hovedopgave i Undersøgelsens Udførelse. Man skal ikke bede om færdige Domme ved f. Eks. at spørge: Hvem er dygtigst, de mandlige eller kvindelige Funktionærer? Men man skal udbede sig visse positive Oplysninger og spørge *Postvæsenet* ud om Postekspedienters Arbejdsevne ved f. Eks. at bede om Oplysninger om følgende Forhold:

1) Arbejder mandlige og kvindelige Ekspedienter lige længe i samme Ekspedition?
2) Anvendes der til ensartede Funktioner samme Antal mandlige og kvindelige Ekspedienter?
3) Er Antallet af Sygemeldinger af Sygedage lige stort?

osv. osv.

Vil man sætte tilstrækkelig Energi ind paa og vove Omkostningerne ved en saadan enkêtemæssig Undersøgelse i Forbindelse med de allerede foran nævnte Undersøgelser, tror jeg man vilde faa ikke ringe Fornøjelse deraf — og i hvert Fald vilde man bringe Diskussionen i Gang paa et rationelt Grundlag.

I alle tre Skikkelser, hvori Spørgsmaalet om lige Løn for lige Arbejde optræder: lige Løn for lige Arbejds-

Parlamentariske Betragtninger.

—o—

Høsten er Stormenes og de overraskende Bygers Tid, hvor Barometret svinger med nogle Timers Mellemrum og Landmandens Humør med det.

I det parlamentariske Liv plejer dog under normale Forhold Høstmaanederne at være helligede den landlige Hvile eller den stilfærdige Agitation paa Efteraarsmøderne Landet over, mens inde i København Finanslovsanretningen forberedes.

Men i Aar — »Ak, hvor forandret!«

Den gamle Rigsdagskaserne har summet og brummet fra Morgen til Aften som selve H. C. Andersens Elverhøj, da Dovregubben ventedes paa Frierbesøg. Det har holdt haardt for en Rigsdagsmand at faa sit Partis Tilladelse til at forlade Byens Grund for at se til sin Høst eller sine Vælgere. Tænk om der blev Afstemning imens, og Modparten tilluskede sig en Sejr, fordi han tilfældigvis kunde mønstre alle sine Folk! Det er jo hændt mere end én Gang i denne mærkværdige Samling.

Stakkels Foredragsforeninger og Landboforeninger, for ikke at tale om Kvindeforeninger Landet over! Der har været ligesaa knapt om politiske Foredragsholdere i denne Høst som om Sild ved Gammelstrand efter Exportreguleringen.

Men nu er Høststormene overstaaede, nu raabes der atter med Sild i Gaderne, nu kan atter en Rigsdagsmand faa nogle Dages Permission for at vejlede Stemningen i saa og saa mange »upolitiske« Foredragsforeninger, Rengøringskonerne kan atter komme til at varetage deres velsignelsesrige Gerning i Rigsdagens Mødesale og Udvalgsværelser — det nylig saa oprørte parlamentariske Hav har gynget sig til Ro.

Tungt aandende hviler det ud efter Dysten og gider knap aabne Øjnene for at se paa de Retter, som Finansministeren dækker op med i denne Samling, endnu mindre høre efter Ordførernes Taler under Finanslovens første Behandling. — Enigheden er jo paa Forhaand garanteret — Opmærksomheden er andetsteds henne, den patrouillerer op og ned foran den Dør, bag hvilken den vestindiske Kommission arbejder til Beroligelse for det opskræmte Folk. Thi Ro er det, vi nu mest af alt trænger til, — derom er alle enige — derfor: Ingen Valgkamp! intet Pressehysteri! Ingen Mistænkeliggørelse hverken indenfor Partierne eller Partierne imellem! Urostifterne sættes udenfor. Ministeriet sættes under Kontrol, Kvindernes Valgret udsættes for Gud maa vide hvilken Gang. Borgfreden er genoprettet. Borgfreden leve!